

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς την κ. Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής & Οικογένειας

ΘΕΜΑ: «Ανάγκη θεσμοθέτησης Ενιαίου Εθνικού Συστήματος Παιδικής Προστασίας και ενίσχυσης των αρμόδιων κοινωνικών υπηρεσιών»

Η Ουρανία (Ράνια) Θρασκιά, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης και Υπεύθυνη Κ.Τ.Ε. Ψυχικής Υγείας του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής, καταθέτει ως Αναφορά, προς την Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής & Οικογένειας, το 6/9/2026 (Α.Π.: 545) Υπόμνημα του Περιφερειακού Τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδος (ΣΚΛΕ) με θέμα «Ανάγκη θεσμοθέτησης Ενιαίου Εθνικού Συστήματος Παιδικής Προστασίας και αντιμετώπισης της συστημικής μετακύλισης ευθυνών στις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων».

Όπως επισημαίνεται στο εν λόγω υπόμνημα, ο κατακερματισμός των αρμοδιοτήτων, η υποστελέχωση και η απουσία ενιαίου συντονισμού δημιουργούν σοβαρά κενά στην παιδική προστασία, δυσχεραίνοντας την πρόληψη και τη συστηματική παρακολούθηση οικογενειών υψηλού κινδύνου. Η ανεπαρκής εφαρμογή των προβλέψεων του Ν. 2447/1996 για τις κοινωνικές υπηρεσίες των Πρωτοδικείων οδηγεί σε μετακύλιση ευθυνών στις ήδη επιβαρυνμένες κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων, περιορίζοντας τη δυνατότητά τους να ανταποκρίνονται στο σύνολο των αναγκών του τοπικού πληθυσμού.

Το Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας του ΣΚΛΕ ζητά τη θεσμοθέτηση Ενιαίου, Δημόσιου και Εθνικού Συστήματος Παιδικής Προστασίας, με σαφείς αρμοδιότητες και κοινά πρωτόκολλα, τη συγκρότηση και στελέχωση των κοινωνικών υπηρεσιών στα Πρωτοδικεία και τη δημιουργία αυτοτελών τμημάτων προστασίας παιδιού και υποστήριξης οικογένειας στους Δήμους. Παράλληλα, διεκδικεί μόνιμες προσλήψεις, επιστημονική εποπτεία, νομική υποστήριξη και ασφαλείς συνθήκες εργασίας, παύση των καταχρηστικών διοικητικών πιέσεων και ένταξη των κοινωνικών λειτουργών στο καθεστώς χορήγησης επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας.

Επισυνάπτεται το σχετικό Υπόμνημα και παρακαλείσθε για την απάντηση και τις ενέργειές σας.

Αθήνα, 18/09/2026

Η καταθέτουσα Βουλευτής

Θρασκιά Ουρανία (Ράνια)

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΟΧΗΣ & ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Θεσσαλονίκη, 06 Σεπτεμβρίου 2026
Α.Π.: 545**

**ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

Πληροφορίες: Π.Ταναμπάση, Κ.Φουλίδης
Τηλέφωνο: [REDACTED]
Email: **kmakedonia@skle.gr**

**ΠΡΟΣ:Βουλευτριες/τές Περιφέρειας
Κεντρικής Μακεδονίας**

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Θέμα: Ανάγκη θεσμοθέτησης Ενιαίου Εθνικού Συστήματος Παιδικής Προστασίας και αντιμετώπισης της συστημικής μετακύλισης ευθυνών στις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων

Αξιότιμες Κυρίες Βουλευτριες και Κύριοι Βουλευτές,

Η προστασία των παιδιών από την κακοποίηση, την παραμέληση, την έκθεση σε κίνδυνο, την ενδοοικογενειακή βία και κάθε μορφή εκμετάλλευσης αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση της Πολιτείας, η οποία απορρέει τόσο από το Σύνταγμα της Ελλάδας όσο και από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Παρά ταύτα, η Ελλάδα εξακολουθεί να στερείται ενός ολοκληρωμένου, ενιαίου και επαρκώς στελεχωμένου συστήματος παιδικής προστασίας. Η απουσία κεντρικού σχεδιασμού, η πολυδιάσπαση αρμοδιοτήτων, η υποστελέχωση των κοινωνικών υπηρεσιών και η διαχρονικά ελλιπής εφαρμογή κρίσιμων νομοθετικών προβλέψεων έχουν οδηγήσει στη διαμόρφωση ενός συστήματος που λειτουργεί σε σημαντικό βαθμό εκ των υστέρων, όταν η βλάβη στο παιδί έχει ήδη συντελεστεί.

Η χώρα εξακολουθεί να μην διαθέτει ενιαίο νομικό και επιχειρησιακό πλαίσιο παιδικής προστασίας με σαφώς καθορισμένες αρμοδιότητες, υποχρεωτικά πρωτόκολλα παρέμβασης, διεπιστημονική συνεργασία και μηχανισμούς λογοδοσίας. Οι σχετικές αρμοδιότητες παραμένουν κατακερματισμένες μεταξύ Υπουργείων, Εισαγγελικών Αρχών, Δικαστικών Υπηρεσιών, Περιφερειών, Δήμων, Νοσοκομείων, σχολικών δομών και φορέων παιδικής προστασίας, χωρίς ενιαίο συντονισμό.

Η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα:

- διαφορετικές πρακτικές αντιμετώπισης ανά περιοχή,
- καθυστερήσεις στη διερεύνηση περιστατικών,
- αλληλοεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων,
- κενά παρακολούθησης παιδιών υψηλού κινδύνου,
- δυσχέρεια στην αξιολόγηση και στον έλεγχο των παρεμβάσεων.

Η παιδική προστασία δεν μπορεί να εξαρτάται από την προσωπική υπερπροσπάθεια μεμονωμένων επαγγελματιών ή από τις δυνατότητες κάθε Δήμου.

Ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η διαχρονική άρνηση της Πολιτείας να εφαρμόσει πλήρως τις προβλέψεις του Ν. 2447/1996 για τη σύσταση και στελέχωση κοινωνικών υπηρεσιών στα Πρωτοδικεία της χώρας. Παρά την ύπαρξη σχετικής νομοθετικής πρόβλεψης επί σχεδόν τρεις δεκαετίες, οι υπηρεσίες αυτές ουδέποτε οργανώθηκαν και στελεχώθηκαν επαρκώς κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της παιδικής προστασίας.

Το αποτέλεσμα είναι ότι οι εισαγγελικές παραγγελίες για κοινωνικές έρευνες και εκτιμήσεις κινδύνου μεταφέρονται μαζικά στις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων, οι οποίες δεν αποτελούν τις θεσμικά προβλεπόμενες υπηρεσίες της Δικαιοσύνης. Η πρακτική αυτή οδηγεί σε μετακύλιση της κρατικής ευθύνης προς τις ήδη υποστελεχωμένες υπηρεσίες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επιβαρύνοντας περαιτέρω τη λειτουργία τους και περιορίζοντας τη δυνατότητά τους να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά στο σύνολο των κοινωνικών αναγκών του τοπικού πληθυσμού.

Οι κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων καλούνται ήδη να ανταποκριθούν σε ένα εξαιρετικά ευρύ φάσμα κοινωνικών αναγκών, που περιλαμβάνει τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, την αναπηρία, τις εξαρτήσεις, την ψυχική υγεία, την ενδοοικογενειακή βία, την κοινωνική ένταξη, την προστασία ηλικιωμένων και πλήθος άλλων κοινωνικών παρεμβάσεων.

Την ίδια στιγμή, καλούνται να αναλαμβάνουν σύνθετες υποθέσεις παιδικής προστασίας που απαιτούν:

- εκτίμηση κινδύνου,
- κατ' οίκον επισκέψεις,
- κοινωνική διερεύνηση,
- συνεντεύξεις με γονείς και παιδιά,
- συνεργασία με σχολεία, υγειονομικές και δικαστικές αρχές,
- σύνταξη εκθέσεων κοινωνικής έρευνας,
- μακροχρόνια παρακολούθηση οικογενειών.

Η διερεύνηση ακόμη και ενός μόνο περιστατικού απαιτεί δεκάδες εργατοώρες και συνεχή εμπλοκή για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η υποστελέχωση και η έλλειψη εξειδικευμένων δομών δημιουργούν σοβαρούς κινδύνους:

- καθυστερημένη αναγνώριση περιστατικών κακοποίησης,
- ανεπαρκή παρακολούθηση οικογενειών υψηλού κινδύνου,
- περιορισμένη δυνατότητα πρόληψης,
- καθυστερήσεις στη λήψη μέτρων προστασίας,
- αποσπασματικές παρεμβάσεις χωρίς συνέχεια και αξιολόγηση.

Η προστασία των παιδιών δεν μπορεί να βασίζεται αποκλειστικά στην καταστολή και στη διαχείριση κρίσεων. Απαιτεί οργανωμένες πολιτικές πρόληψης, έγκαιρης ανίχνευσης και διαρκούς υποστήριξης των οικογενειών.

Οι υποθέσεις παιδικής προστασίας συγκαταλέγονται στις πλέον απαιτητικές και επικίνδυνες μορφές κοινωνικής εργασίας. Οι κοινωνικοί λειτουργοί καλούνται να εισέρχονται σε περιβάλλοντα άγνωστου βαθμού επικινδυνότητας, να διερευνούν περιστατικά βίας και κακοποίησης και να λαμβάνουν κρίσιμες αποφάσεις που επηρεάζουν άμεσα τη ζωή παιδιών και οικογενειών.

Παρά ταύτα, συχνά δεν διασφαλίζονται:

- υπηρεσιακά οχήματα,
- ασφαλείς συνθήκες μετακίνησης,
- συνοδεία δεύτερου επαγγελματία (όποτε κρίνεται απαραίτητο)
- επιστημονική εποπτεία,
- νομική υποστήριξη,
- θεσμική προστασία από απειλές και εκφοβισμό.

Επιπλέον, καταγράφονται περιστατικά πειθαρχικών διώξεων, «εντέλλεσθε», απειλών για ποινικές ευθύνες και προσπάθειες μεταφοράς της ευθύνης των συστημικών αποτυχιών σε μεμονωμένους εργαζόμενους κοινωνικούς λειτουργούς.

Παράλληλα, η συνεχής απορρόφηση προσωπικού σε υποθέσεις παιδικής προστασίας έχει σοβαρές συνέπειες για το σύνολο του κοινωνικού κράτους.

Οι κοινωνικές/οί λειτουργοί απομακρύνονται από υπηρεσίες που αφορούν:

- άτομα μεγαλύτερης ηλικίας,
- άτομα με αναπηρία,
- οικογένειες σε συνθήκες φτώχειας,
- θύματα βίας,
- άστεγους,

- άτομα με προβλήματα ψυχικής υγείας,
- πρόσφυγες και μετανάστες.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι η παροχή υπολειμματικών υπηρεσιών σε ευάλωτες ομάδες πληθυσμού και η αποδυνάμωση της πρόληψης και της κοινοτικής παρέμβασης.

Η παιδική προστασία δεν μπορεί να περιορίζεται στη διερεύνηση περιστατικών κακοποίησης μετά την εκδήλωσή τους. Απαιτείται η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου δικτύου πρόληψης που θα περιλαμβάνει:

- έγκαιρη ανίχνευση κινδύνου,
- ενίσχυση γονεϊκών δεξιοτήτων,
- οικογενειακή συμβουλευτική,
- ψυχοκοινωνική υποστήριξη,
- συνεργασία με σχολεία, υπηρεσίες υγείας και ψυχικής υγείας,
- συστηματική υποστήριξη οικογενειών υψηλού κινδύνου.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Ζητείται από την Ελληνική Κυβέρνηση και τους αρμόδιους πολιτειακούς φορείς:

- 1. Η θεσμοθέτηση Ενιαίου, Δημόσιου και Εθνικού Συστήματος Παιδικής Προστασίας με κεντρικό συντονισμό, σαφείς αρμοδιότητες, κοινά πρωτόκολλα και διεπιστημονική λειτουργία.**
- 2. Η άμεση εφαρμογή του Ν. 2447/1996 και η σύσταση των προβλεπόμενων κοινωνικών υπηρεσιών στα Πρωτοδικεία της χώρας, με στελέχωση αντίστοιχη των σύγχρονων αναγκών.**
- 3. Η δημιουργία Αυτοτελών Τμημάτων Προστασίας Παιδιού και Υποστήριξης Οικογένειας σε όλους τους Δήμους της χώρας.**
- 4. Η πραγματοποίηση μαζικών προσλήψεων μόνιμου προσωπικού στους Δήμους της χώρας με ελάχιστη αναλογία ενός κοινωνικού λειτουργού ανά 2.500 κατοίκους.**
- 5. Η Οργανική ενσωμάτωση όλων των κοινωνικών δομών στους Οργανισμούς Εσωτερικής Υπηρεσίας (ΟΕΥ) των Δήμων και μονιμοποίηση των θέσεων εργασίας.**
- 6. Η θεσμοθέτηση υποχρεωτικής επιστημονικής εποπτείας, νομικής υποστήριξης και πρωτοκόλλων ασφάλειας για όλους τους επαγγελματίες παιδικής προστασίας.**
- 7. Η παύση των καταχρηστικών πρακτικών διοικητικής πίεσης, συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης πρακτικών τύπου «εντέλλεσθε» όταν αυτές χρησιμοποιούνται για τη μετακύλιση συστημικών ευθυνών, καθώς και η αποτροπή αδικαιολόγητων πειθαρχικών διώξεων εις βάρος των κοινωνικών λειτουργών που επισημαίνουν αντικειμενικές αδυναμίες των υπηρεσιών.**

8. Η ένταξη των κοινωνικών λειτουργών στο καθεστώς επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τη συστηματική έκθεσή τους σε περιστατικά βίας, κακοποίησης, τραυματικών εμπειριών και υψηλού επαγγελματικού κινδύνου.

Η παιδική προστασία δεν αποτελεί διοικητικό πάρεργο ούτε πεδίο μετακύλισης ευθυνών μεταξύ υπηρεσιών. Αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση του κράτους δικαίου και βασικό δείκτη κοινωνικής ανάπτυξης. Η υφιστάμενη κατάσταση εκθέτει σε κίνδυνο παιδιά, οικογένειες και επαγγελματίες, ενώ ταυτόχρονα αποδυναμώνει το σύνολο των κοινωνικών υπηρεσιών της χώρας. Απαιτείται άμεση πολιτική πρωτοβουλία για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος παιδικής προστασίας που θα στηρίζεται στην πρόληψη, την έγκαιρη παρέμβαση, τη διεπιστημονική συνεργασία και την επαρκή στελέχωση των υπηρεσιών.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΡΩΤΗΣΗΣ

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

- Ποιος είναι σήμερα ο συνολικός αριθμός εισαγγελικών παραγγελιών που διαβιβάζονται ετησίως στις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων για ζητήματα παιδικής προστασίας και ποια η μεταβολή του αριθμού αυτού κατά την τελευταία πενταετία;
- Ποιος είναι ο μέσος χρόνος ολοκλήρωσης των κοινωνικών ερευνών που διενεργούνται κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας και πόσες υποθέσεις παραμένουν σε εκκρεμότητα ανά Δήμο;
- Για ποιο λόγο δεν έχουν έως σήμερα συγκροτηθεί και στελεχωθεί οι κοινωνικές υπηρεσίες των Πρωτοδικείων που προβλέπονται από τον Ν.2447/1996;
- Υπάρχει κυβερνητικός σχεδιασμός για την πλήρη εφαρμογή του Ν.2447/1996 και ποιο είναι το σχετικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησής του;
- Προτίθεται η Κυβέρνηση να δημιουργήσει Εθνικό Σύστημα Παιδικής Προστασίας με ενιαία πρωτόκολλα, κεντρικό συντονισμό και εξειδικευμένες υπηρεσίες;
- Ποιος είναι σήμερα ο αριθμός των μόνιμων κοινωνικών λειτουργών που υπηρετούν στις κοινωνικές υπηρεσίες των Δήμων και ποια η αναλογία κοινωνικών λειτουργών ανά πληθυσμό;
- Πόσες μόνιμες θέσεις κοινωνικών λειτουργών προτίθεται να προκηρύξει η Κυβέρνηση για τη στελέχωση των κοινωνικών υπηρεσιών των Δήμων;
- Καταγράφονται τα περιστατικά επαγγελματικής εξουθένωσης, επιθέσεων ή απειλών κατά κοινωνικών λειτουργών κατά την άσκηση καθηκόντων παιδικής προστασίας και ποια μέτρα λαμβάνονται για την προστασία τους;
- Προτίθεται η Κυβέρνηση να θεσμοθετήσει υποχρεωτική επιστημονική εποπτεία, νομική υποστήριξη και πρωτόκολλα ασφάλειας για τις/τους κοινωνικές/ούς λειτουργούς που διαχειρίζονται περιστατικά υψηλού κινδύνου;

- Προτίθεται η Κυβέρνηση να εντάξει τον κλάδο των κοινωνικών λειτουργών στο καθεστώς επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας;

Για το Περιφερειακό Συμβούλιο

Κεντρικής Μακεδονίας

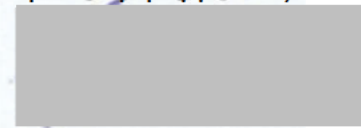
ο Πρόεδρος

Κυριάκος Φουλίδης

η Γενική Γραμματέας

Πολυξένη Ταναμπάση